

ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนคร เมืองอุบลราชธานี

The Satisfaction of people towards Public Services in Ubon Ratchathani Municipality

สกลรัชต์ คงรอด¹, อัญญาณี อดทน²

Sakolratch Kongrod¹, Anyanee Odton²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนประชากรในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 389 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วยค่า t-test และการทดสอบ F-test ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ทั้ง 2 ด้านคือ 1) ด้านสถานที่ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ในภาพรวม ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความพึงพอใจด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยผู้ให้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ที่มีอากาศปลอดโปร่ง ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) และที่จอดรถปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม เช่น สนามกีฬา พื้นที่วิ่ง ที่เดินแอโรบิก ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ กิจกรรมกีฬาต่างๆ เช่น วิ่ง ตะกร้อ บาสเกตบอล มีอุปกรณ์สนับสนุน ฯลฯ ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) และ ห้องน้ำมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมือง

¹ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (Bachelor degree student, Human Resource Management Program, Faculty of Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

² อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (Lecturer, Human Resource Management Program, Faculty of Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

อุบลราชธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ โดยการทดสอบค่า t-test และการทดสอบค่า F-test พบว่าภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การใช้บริการสวนสาธารณะ

Abstract

This research objectives are: 1) to study the satisfaction of using public park services in Ubon Ratchathani Municipality; 2) to compare the satisfaction of public park services in Ubon Ratchathani Municipality. The sample used in the research is a population representative of Ubon Ratchathani Municipality. The sample size was to calculated by using Taro Yamane. The sample used in this study was 389 people. The tool used in this research was a questionnaire to measure the satisfaction of users in the public park services in Ubon Ratchathani Municipality. The research was divided into 2 parts: Part 1: Personal information of the respondents; Part 2: Facility. Data analysis consists of the five-level questionnaire and the open-ended questionnaire. Statistics used for the analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research found that overall, those who used the park service were very satisfied. Location satisfaction had the highest average. Park users were satisfied at a high level ($\bar{X}=4.30$). Public park users were highly satisfied ($\bar{X}=4.13$) and secure parking, the average satisfaction was minimal. The satisfaction of facilities and activities such as the stadium, running tracks, aerobics, etc. had the highest satisfaction ($\bar{X}=4.05$), followed by sports activities such as running, Thai ball game, and basketball, Park users were satisfied at a high level ($\bar{X}=3.98$) and the bathrooms were adequate for service. The average satisfaction was minimal.

Keywords: Satisfaction, public park services

บทนำ

สวนสาธารณะ (Park หรือ Public parks) หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชนทั่วไป และเป็นที่ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ออกกำลังกาย เดินเล่น พักผ่อน โดยมีการจัดแต่งบริเวณไว้อย่างสวยงามพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการแก่ประชาชน (อาชัญญา รัตนอุบล, 2548: 47) โดยประเภทของสวนสาธารณะแบ่งได้หลายประเภทดังนี้ 1. สวนสนามเด็กเล่น (Tot-Lots) 2. สวนสาธารณะระดับหมู่บ้าน (Neighbourhood Park) 3. สวนสาธารณะระดับชุมชน

(Community Park) 4. สวนสาธารณะระดับอำเภอ (District Park) 5. สวนสาธารณะระดับจังหวัด (City Park)

สวนสาธารณะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีด้วยกันทั้งหมด 6 แห่ง และมีอีก 3 แห่งรอการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้เป็นสวนสาธารณะในอนาคต โดย 6 แห่งประกอบไปด้วย สวนธารณะหนองบัว สวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง สวนสาธารณะห้วยม่วง สวนสาธารณะบุรพานอก สวนสาธารณะอยู่วงศ์ธรรม สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ รวมเนื้อที่ทั้งหมดของสวน 6 แห่ง มีเนื้อที่ทั้งหมด 248 ไร่ โดยสวนสาธารณะห้วยม่วงมีเนื้อที่ทั้งหมด 129 ไร่ เป็นสวนสาธารณะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี (สำนักงานเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี, 2560)

ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา “ความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี” เพื่อเป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ และเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงให้กับสำนักงานเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับจากงานวิจัยเหล่านี้ ไปปรับปรุงส่วนที่มีข้อบกพร่อง และพัฒนาต่อไปในอนาคต อีกทั้งใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการออกแบบสวนสาธารณะอีก 3 แห่งที่รอการปรับปรุงพัฒนาในอนาคต เพื่อให้ได้สวนสาธารณะที่ตรงตามความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนส่วนมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 79,639 คน (ข้อมูลล่าสุด กรกฎาคม 2560 จากสำนักงานเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี)

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 398 คน ซึ่งคำนวณได้จากสูตรของ ทาโรยามาเน คือ $n = N / 1 + N(e)$ 2 สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$n = N / 1 + N(e)$$

$$n = 79,639 / 1 + 79,639(0.0025)$$

$$n = 79,639 / (1 + 199.09)$$

$n=79,639 / 200.1$

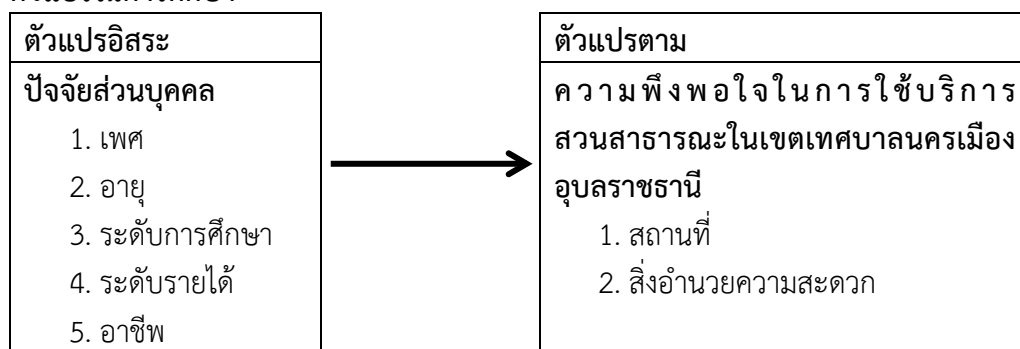
$n=397.99$

$n=398$ คน

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดทำเพื่อศึกษาความพึงพอใจและเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานีในการใช้บริการ การออกกำลังกายในสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี

ตัวแปรในการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยวิธีของ Taro Yamane กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพ ซึ่งมีลักษณะให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราวัด 5 ระดับ (Likert Scale) จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสถานที่ 2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยแบบสอบถามแต่ละข้อมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มีความพึงพอใจ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-end question)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.54 เพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.46 โดยส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมา อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.5 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมา การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละร้อยละ 11.1 การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 64.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา รายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 20.6 รายได้ 20,001-30,000 ต่อเดือน ร้อยละ 7.3 รายได้ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.5 รายได้ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ในภาพรวม มีดังนี้

2.1 ด้านสถานที่ พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.70) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก พบว่า ประชากรที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจด้านสถานที่ที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.30) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านสถานที่มีอากาศปลอดโปร่ง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.13) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านสถานที่จอดรถเพียงพอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.78) ตามลำดับ

2.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.63) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก พบว่า ประชากรที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจด้านพื้นที่ที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.05) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.98) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านการให้บริการจุด/ช่องทางที่มีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.61) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี

ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะแตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานีไม่แตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ไม่ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีโดยจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ 1) ด้านสถานที่ และ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม มีดังนี้

2.1) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2) ด้านสถานที่ ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีในภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายด้านโดยพิจารณาจากระดับความพึงพอใจ 3 ลำดับแรกพบว่า ด้านสถานที่เหมาะกับทุกเพศทุกวัย ด้านสถานที่มีอากาศปลอดโปร่ง และด้านสถานที่จอดรถเพียงพอ ทั้ง 3 ด้านนี้มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจาก ภายในบริเวณของสวนสาธารณะมีขนาดพื้นที่เหมาะสม จึงสามารถที่จะจัดสรรพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของคนทุกเพศทุกวัยได้เป็นอย่างดี โดยมีการแบ่งพื้นที่การออกกำลังกายที่เหมาะสมชัดเจน และมีพื้นที่รองรับการทำกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งยังมีการแบ่งพื้นที่เพื่อสร้างที่จอดรถเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะ โดยที่ทุกเพศทุกวัยสามารถใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ภายในบริเวณสวนสาธารณะยังมีการปลูกพืช จำพวกไม้สวนไม้ประดับเพื่อเป็นการตกแต่งให้สวนสาธารณะมีความสวยงามและยังทำให้มีสวนสาธารณะมีความร่มรื่นมากขึ้น มีอากาศปลอดโปร่งเนื่องด้วยจากปลูกต้นไม้ชนิดต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย ชุมแวงวาปี (2551) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการของศูนย์ออกกำลังกายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า สภาพแวดล้อมการ ออกกำลังกายในศูนย์ออกกำลังกายผู้ให้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มาก ทั้งนี้เป็นเพราะศูนย์ออกกำลังกายมีสถานที่ตั้งอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำให้ผู้ให้บริการมีความสะดวกในการมาใช้บริการ ขณะเดียวกันสถานที่ออกกำลังกายแต่ละชนิดก็มีความปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นเหมาะสำหรับการเลือกเข้ามาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภพ มุ้ยหมัด (2559) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการออก

กำลังกาย การเล่นกีฬา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในเรื่องสถานที่จอดรถอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องด้วยที่จอดรถค่อนข้างกว้างขวาง เพียงพอต่อความต้องการและสะดวกสบายมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญลักษณ์ หงส์โตและคณะ (2559) โดยได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและความสำคัญในการใช้บริการสนามกีฬามหาวิทยาลัยมหิดล โดยผลการวิจัยพบว่า สถานที่ที่มีการจัดสภาพแวดล้อมสะอาดสวยงาม อากาศถ่ายเทได้สะดวก เนื่องด้วยสถานที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญไม่แพ้กับการบริหารจัดการและผู้ให้บริการ เพราะความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ถือเป็นการให้บริการที่ไม่มีชีวิตแต่ก็ควรอยู่ในสถานที่พร้อมใช้งาน อยู่ตลอดเวลา

2.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ผู้ที่ให้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายด้านโดยพิจารณาจากระดับความพึงพอใจ 3 ลำดับแรก พบว่า ด้านพื้นที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการมีกิจกรรมกีฬาหลากหลาย และด้านการมีป้ายคำแนะนำ/ช่องทางการให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก ทั้ง 3 ด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจาก สวนสาธารณะถูกออกแบบพื้นที่เพื่อให้เหมาะสมต่อการออกกำลังกายและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการออกกำลังกาย และเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ที่มาใช้บริการที่มีความต้องการแตกต่างกัน จึงอาจเป็นเหตุให้ต้องมีการจัดสรรพื้นที่ออกกำลังกายและออกแบบพื้นที่เพื่อให้เป็นการอำนวยความสะดวกต่อการทำกิจกรรมที่หลากหลายนอกเหนือจากกิจกรรมการออกกำลังกาย และด้วยการมีกิจกรรมหลายหลายทำให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อีกทั้งการมีอุปกรณ์ที่สามารถตอบสนองการทำกิจกรรมนั้นๆ ได้จึงน่าจะเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน และด้วยช่องการเข้า-ออกสวนสาธารณะ สามารถเข้า-ออกได้มากกว่า 2 ช่องทาง มีป้ายให้การช่วยเหลือหากเกิดเหตุร้ายภายในสวนสาธารณะ ป้ายคำแนะนำการออกกำลังกาย ป้ายบอกทางที่ชัดเจน และมีป้ายอธิบายถึงกฎระเบียบการใช้สวนสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภควดี ศรีอ่อน (2555) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ กรณีศึกษา สวนรมณีนาถ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้สวนรมณีนาถเข้ามาทำกิจกรรมหลายชนิด แต่ละชนิดมีกิจกรรมที่มีความแตกต่างกันยังพบอีกว่าบางพื้นที่ มีกิจกรรมชนิดเดียวกันเป็นประจำ และความสมบูรณ์ของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเข้ามาใช้สวนรมณีนาถ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมาน ภูนาสูง (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดยโสธร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร โดยการวิจัยพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสนามกีฬาจังหวัดยโสธร ได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มาใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้า-ออกสถานที่ จัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องออกกำลังกายที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเกิดจาก เพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน เพราะพฤติกรรมในการออกกำลังกาย ต่อชนิดกีฬาที่เล่นแตกต่างกันภายในสวนสาธารณะ ความปลอดภัยของสถานที่ เป็นส่วนประกอบของการตัดสินใจมาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ วิวัฒน์ กาญจนะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2551 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เหตุผลเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกายที่แตกต่างกันของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเพศหญิงมีข้อจำกัดหลายประการ ที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออกกำลังกายน้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ วิมาน ภูนาสูง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬา จังหวัดยโสธร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร พบว่า จำแนกตามเพศ แตกต่างกัน ในด้านของความปลอดภัยอาจเป็นเพราะว่าทัศนคติหรือความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีไม่เท่ากัน ซึ่งเพศชายจะมีมากกว่าเพศหญิง จึงส่งผลทำให้ความมั่นใจในความปลอดภัยเมื่อเข้ามาใช้บริการสนามกีฬาจังหวัดยโสธร มีมาน้อยไม่เท่ากัน ส่วนผู้ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจาก ด้วยสวนสาธารณะเป็นพื้นที่เปิด ให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้ามาใช้บริการได้โดยไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งยังมีบริการหลากหลายและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่อการออกกำลังกายและพักผ่อน จึงทำให้ผู้ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สมคิด สวนศรีและคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการออกกำลังกายของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการออกกำลังกายโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จำแนกตามรายด้าน พบความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ ความพึงพอใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ทางด้านสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเห็นได้ชัดเจนที่สุด อาจจะเนื่องด้วยพฤติกรรมหรือจุดประสงค์ของผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน จากการที่กลุ่มผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลพบว่า เพศชายมักมาออกกำลังกายกันเป็นกลุ่มมากกว่า และชนิดกีฬาการออกกำลังกายมากที่สุดคือ การเตะฟุตบอล รองลงมาคือบาสเกตบอล ซึ่งภายในบริเวณสวนสาธารณะ มีพื้นที่เพียงพอและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

ความสะดวกมาก จึงเป็นเหตุให้เพศชายมีความพึงพอใจในด้านนี้สูงกว่า แตกต่างจากเพศหญิง ที่มักมาใช้บริการเพียง 1-2 คน โดยจากการลงสำรวจพื้นที่พบว่า การเดินหรือการวิ่ง การเดิน แอโรบิค คือกิจกรรมที่เพศหญิง ใช้ในการออกกำลังกายเป็นส่วนมาก และปัญหาที่พบในการวิ่งหรือการเดินคือ แสงสว่างในบางช่วงของลู่วิ่ง มีไม่เพียงพอ พื้นผิวทางวิ่งขรุขระ ไม่เรียบ ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายได้ ซึ่งผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญลักษณ์ เยี่ยมมิตร (2556) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2554 โดยผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2554 ด้านเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายและด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านสถานที่ ที่จอดรถเสี่ยงต่อการถูกโจรกรรม จึงควรจัดให้บริเวณที่จอดรถมีแสงสว่างมากขึ้น มีกล้องวงจรปิดที่เพียงพอ และมีระบบรักษาความปลอดภัย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ
2. ข้อเสนอแนะด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำมีจำนวนไม่เพียงพอและความสะอาดของห้องน้ำยังไม่ดีนัก จึงควรจัดให้มีแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาห้องน้ำอย่างต่อเนื่อง และควรเพิ่มจำนวนของห้องน้ำให้เพียงพอ
3. ควรมีการรณรงค์ หรือประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรักษาความสะอาด การคัดแยกขยะ และจุดทิ้งขยะที่เพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

- Sariya. (2552). *สวนสาธารณะ Public Park* สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560 จาก <http://urbandevelopment-sariya.blogspot.com/2009/10/public-park-1.html>
- เมธา หริมเทพาธิป. (2560). *ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of need)* สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560. สืบค้น <https://www.gotoknow.org/posts/629839>
- ชาญลักษณ์ เยี่ยมมิตร. (2556). *การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีปีการศึกษา 2554*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณรงค์ ขงทุมมินทร์. (2553). ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี, *สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 16(1), 103-117.
- บุศรินทร์ ชลานุกาพ. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการดูแลสุขภาพกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.
- ภควดี ศรีอ่อน. (2555). พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์กรณีศึกษาสวนรมณีนาถ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม.
- วิมาน ภูนาสูง. (2557) ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดยโสธรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, สาขาวิชาการบริหารศึกษา.
- สมภพ มุฮัมหมัด. (2559). ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิทธิชัย ชุมแวงวาปี. (2551). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะวิทยาศาสตร์, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2548). รายงานการวิจัยการจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต: สวนสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.